

и многѣ зло сотвориша, искаша прочее и цѣрква ча
да развѣлатъ, окаче неможиха. И монасите глѣ-
дающе такова беззаконіе, плачеха, и говореха о-
ніа пророчески рѣчи: востани гѣсподи, что спishi;
вѣже прїдѣша пѣхыцы въ достоаніе твоѣ, ѡсквер-
ниша храмъ сватый твой. И на свѣта Богородица
дѣмаха: ѡ владычице! такова ли є твоѣ то ѡскѣ-
щаніе; налі се ѡскѣца да вѣдешъ намъ стѣража;
а сегѣ ни предѣде въ рѣце дѣшмански: но молимъ-
тиса не предѣвай насъ до конца, ако и да согрѣ-
шихъме. И това рѣкоха со съ слѣзи, и не ги послѣ-
ша свѣта Богородица, но предѣде ги на дѣшма-
нете, но кой може да изрече нейни те чѣдеса; като
мржкна вдигна се вѣра голѣма на морѣ то, и ис-
тѣрѣши сички те гѣми, ѡста самѣ една коѣто
бѣше амїрова напѣрвнатъ имъ: и то заради, да
познае вѣдѣмный нечѣстїе своѣ, и сила бѣжїа. И
като сѣвна, глѣдаха монасите ѡ кѣлата, че вѣр-
нари те лежатъ мѣртвы по край морѣ то, и гѣми те
стѣрошени, и като видѣ амїръ навѣинитеси погѣ-
клѣнїе то, и на корѣвните, фана да сї вѣ перстите
и скѣвѣ вѣра та. И ѡидѣ при монасите со съ крѣ-
такъ ѡбразъ, а прѣжде кѣвши звѣрь недѣротїмый,
и рече имъ: молѣтесе ракъ бѣжїи, за да не погѣ-
немъ и азъ, и даде имъ злато доволно, напра-
вѣте, рече, стѣны высѣки, што то да не можатъ
дрѣгїи нѣкои да премїнатъ, тавамъ дленапрѣ-
ватъ подобно. И монасите зѣха сѣвѣрѣто и злато
то, та направиша высѣки дѣварѣ, коїто стоѣтъ
и до днѣсь. И не самѣ тогава, но многѣ пѣти
Богомѣти є за чѣвала тоѣ свѣтѣль. Веднашъ и-
мѣли многѣ ѡутѣшенїе, анѣи многѣ настоѣтѣла,
пѣви се свѣта Богородица на настоѣтѣла въ сѣнъ,
и рече мѣ: що скѣрѣвшъ чѣдо; иди и ще намѣ-
ришъ хамѣаратъ полнъ съ сички потрѣви, и да
вїдишъ прѣмїшѣль моѣ за васъ. ѡидѣ, и намѣри